

Udział społeczeństwa w podejmowaniu
decyzji dotyczących środowiska
instrumentem realizacji
polityki ekologicznej.

Zrównoważony rozwój

po raz pierwszy zdefiniowany w raporcie Brundtland „Nasza wspólna przyszłość” (1983) opracowanym przez Światową Komisję Środowiska i Rozwoju ONZ jako proces mający na celu zaspokojenie aspiracji rozwojowych obecnego pokolenia w sposób umożliwiający realizację tych samych dążeń następnym pokoleniom.

W 1992 roku Szczyt Ziemi, z udziałem przywódców wielu krajów przyjął „Agendę 21”, która jest planem działań mających na celu stymulowanie postępu w kierunku zrównoważonego rozwoju i w której zarekomendowano rządów opracowanie narodowych strategii zrównoważonego rozwoju.

Strategia zrównoważonego rozwoju Unii Europejskiej pt. „Zrównoważona Europa dla lepszego świata” została przyjęta przez Szczyt UE w 2001 roku.

Do pojęcia trwałego i zrównoważonego rozwoju odwołuje się wiele dokumentów Unii Europejskiej.

Przepisy o udziale społeczeństwa stanowią realizację szeregu dyrektyw wspólnotowych np.:

- Dyrektywy Rady 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko
- Dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory w części dotyczącej oceny oddziaływania na środowisko.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej - art. 5

traktuje sprawy środowiskowe, jako ściśle powiązane z całością działalności zarówno sferze społecznej, jak i gospodarczej.

Wszelkie współczesne działanie musi uwzględniać dobro obecnego pokolenia i przyszłych pokoleń oraz kierować się integralnością tych interesów. Nie można więc problemów gospodarczych rozpatrywać w oderwaniu od problemów społecznych bez analizy skutków, zarówno w bliskiej jak i dalekiej przyszłości.

II **Polityka Ekologiczna Państwa** oparta jest na założeniu, iż nadrzędną wartością jest człowiek. Oznacza to, że zdrowie społeczeństwa jako całości, komfort środowiska w którym żyją i pracują społeczności lokalne oraz życie i zdrowie każdego obywatela są głównym niepowtarzalnym kryterium w realizacji polityki ekologicznej na każdym szczeblu, w miejscu pracy i zamieszkania, na szczeblu lokalnym, regionalnym oraz krajowym.

Wiodącą zasadą jest zasada zrównoważonego rozwoju, czyli takie stymulowanie procesów gospodarczych i społecznych, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe możliwości korzystania z nich zarówno przez obecne jak i przyszłe pokolenia, zachowując jednocześnie trwałość funkcjonowania środowiska przyrodniczego.

Ta podstawowa zasada jest w polityce ekologicznej wypełniona szeregiem zasad konkretyzujących, do których należy między innymi – zasada uspołeczniania – udział obywateli, grup społecznych i organizacji pozarządowych w procesie kształtowania modelu zrównoważonego rozwoju.

Regulacje prawne w Ustawie POŚ służące realizacji zasady uspołeczniania :

- dostęp do informacji
- udział społeczeństwa w w postępowaniu w sprawie ochrony środowiska –
- oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu do planów i programów
- oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć
- postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko
- komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko.

Konsultacje społeczne – jeden z ważniejszych elementów oceny oddziaływania na środowisko,

- pobudza mieszkańców do aktywności na rzecz swojego otoczenia
- wzmacniający społeczeństwo obywatelskie.

Wg Instytutu na Rzecz Ekorozwoju, Polacy doceniają rolę procedury konsultacji społecznych. Na potrzebę ich przy podejmowaniu ważnych decyzji w zakresie zrównoważonego rozwoju wskazało aż 75,7% respondentów, uzasadniając to możliwością :

6. ograniczenia skali konfliktów wywołanych takimi decyzjami – 32,4%
7. ograniczenia negatywnych dla środowiska skutków takich decyzji – 22,6%
8. ułatwienia podejmowania decyzji – 20,7%

Zaledwie 6,7 % ankietowanych stwierdziło, że takie konsultacje są zbędne.

Niemal połowa badanych (48,3 %) jest zdania, że **animatorami tego dialogu społecznego powinny być organizacje społeczne.**